Ten huize Frans Verbeeck

Deze keer zijn we te gast bij Frans Verbeeck in Heist op den Berg.

Heist-op-den-Berg is een plaats en gemeente in de Belgische provincie Antwerpen, in de Zuiderkempen.

De gemeente is de hoofdplaats van het kieskanton en gerechtelijk kanton Heist-op-den-Berg

De eerste schriftelijke verwijzing naar Heist-op-den-Berg (*Heiste*) dateert van 1008, in een oorkonde van de Duitse koning Hendrik II over de graasrechten van het Waverwoud.[1][2] De naam Heist betekent waarschijnlijk 'hoogste', een woord dat in het oud-Nederlands als 'hoista' werd weergegeven.

Heist-op-den-Berg tussen 1638 en 1977. Gedurende de middeleeuwen en ook later, tot aan het einde van de 18de eeuw was Heist-op-den-Berg, samen met Gestel, Booischot, Hallaar en het gehucht Bernum dat vandaag bij Itegem hoort een exclave van de Heerlijkheid Mechelen. Deze heerlijkheid maakte op zijn beurt deel uit van de Habsburgse Nederlanden. Door zijn aparte territoriale situatie verkreeg Heist-op-den-Berg een verregaande vorm van autonomie en mocht zij haar eigen schepenbank vormen. Slechts bij betwisting werd de zaak verhuisd naar de schepenbank van Mechelen. De schepenbank vergaderde lange tijd in het Voogdijhuis boven op de berg. Het gebouw werd aan het begin van de 20ste eeuw gesloopt om plaats te maken voor het klooster van de Zusters Annunciaden. Enkel de Voogdijstraat is hier nog een herinnering aan. De autonomie was dermate kenmerkend voor Heist-op-den-Berg dat geschriften uit de 17de en 18de eeuw spreken over het "Land ende Vrijheid van Heist". Het is echter zeer waarschijnlijk dat Heist-op-den-Berg als Vrijheid al veel langer bestond. Een eerste aanwijzing is het symbool van de gemeente: de zwaan. De Heistse schepenen gebruikten dit dier reeds in 1565 op hun zegel om documenten te ondertekenen. Aan het zegel van de toenmalige heer van Heist komt geen zwaan te pas, wat dus wijst op een zekere graad van zelfbeschikking

Frans woont met zijn echtgenote Mariette in een stille straat op de buiten in Heist-op-den-Berg, als ik er naar toe reed dacht ik nog amai door welke kleine straatjes sturen ze me nog. Daar komt dus enkel het verkeer dat daar woont, geen enkele andere passage misschien wat wandelaars.
De vogelverhaal is echt een apart verhaal, dat je soms denkt zoveel toevalligheden kan dat wel.
Het begon allemaal in 2013, Frans zijn vader kwam te overlijden, en omdat hij zijn broer altijd bijna wekelijks zag bij zijn vader, zei zijn broer hoe gaan we het nu organiseren dat we mekaar niet uit het oog verliezen. Frans had zijn hele leven gemoutenbackt, maar was de laatste jaren zowat op de terugweg in deze hobby, het winnen tegen de jonge mannen vlotte niet zo en een ouderen competitie was er nog niet in zijn leeftijdsgroep. En de broer van Frans zijn hobby was vogels, wel kruisingen en exoten, Frans zei tegen het vrouwtje als ik nu ook eens met vogels begon, dan kan ik het voorbereidende nog leren terwijl ik werk, en kan ik als ik op pensioen ben me daar volledig op toe leggen. Ik ken er wel niets van maar ik kan het leren. Zo gezegd zo gedaan, en er kwamen vogels wel de kruisingen en exoten, maar zijn broer leende altijd wat grasparkieten van een bevriende kweker om te gaan showen in de landelijke shows in de C klasse. Nu op een gegeven moment vroeg deze kweker Johan Vosters dat hij geen interesse had om de verkoopvogels van hem over te nemen

voor een zacht prijsje, wat dan gebeurde en zo was de start voor de grasparkieten gemaakt. Er werd door Johan een bezoek gebracht aan Andrè Vermeir om enkele vogels op te halen, en Frans reed mee. Na wat praten en kijken kreeg hij als beginner een koppeltje mee van Andrè Vermeir. En dit was de basis van de betere grasparkieten, Er werden in de eerste ronde 3 jongen hieruit gekweekt, en in de eerste babyshow van de Waalse afdeling van BGC won deze baby een popje de show als beste beginner en beste in show voor de rui. Wel een mooie opsteker En het jaar daarop werden er nog 3 koppels van Vermeir aangekocht om mee verder te kweken, maar Andrè Vermeir is toen gestopt en er moest uitgekeken worden om wat vogels van een andere goede kweker aan te trekken. Het volgende jaar kon Frans met Maarten Heylen mee naar Daniel Lütolf, omdat er iemand ziek geworden was, was er dus plaats om mee te rijden. Daar hij eigenlijk nog niet veel wist over de hobby, stond hij daar in het hok wat rond te kijken, terwijl de anderen aan het vogels uitzoeken waren. Daniel vroeg aan Maarten wat Frans mee kwam doen , dat is een beginnende liefhebber zei Maarten, en Frans kreeg een mannetje van Lütolf, waar hij weer goede jongen uit kweekte met jonge poppen uit de Vermeir lijn, ook werd er een jonge man aangekocht bij Lütolf voor een klein prijsje, deze vogel was op zijn kop volledig kaalgeplukt en er stonden wat korsten op maar hij was bijna genezen, hij kreeg de naam “kletskop”, hier werden verschillende goede jongen uit gekweekt De laatste jaren is Frans nogal gecharmeerd van de vogels van Pierre Swart uit Zuid-Afrika en via via is hij aan enkele poppen geraakt van Swart, hij ziet deze vogels graag omdat ze volledig zijn en niet de echt zware bevedering hebben wat ook momenteel weer meer gevraagd wordt van de moderne vogel om te showen.

Het hok:

Dit staat in de tuin en is nog niet volledig klaar, het is een gemetst hok van 4,4 bij 9,5 meter. Gemetst in betonblokken met aan de buitenzijde 6 cm dikke isolatie waar dan volgende week bepleistering opkomt, welke geplaatst wordt door de zoon, hij is een bezetter. Binnen moet er nog enkel platen gyproc tegen het plafond gedaan worden, de verlichting en verluchting staat op klokken. Aan de linker zijde staat in het totaal 33 kweekkooien opgesteld van 70x50x40 cm groot verder nog wat afzetvolières en bakken waar jongen in kunnen om te spenen; Er zijn ook nog een volière van 2x 1 x1

1,5x1.5 meter. Alles moest nog wat aangepast worden en geschilderd, Frans hoopt dat deze winter of voorjaar in orde te krijgen.

De voeding:

Er wordt de zaadmengeling van Maarten Heylen gegeven, het ganse jaar door, als de jongen uit de nestblok zijn wordt de mengeling Zachte Paulsen bij gegeven deze bevat een hoog eiwit gehalte.
Tevens worden er vitamine en mineralen gegeven, Black minerals en vitamineral voor de duiven.
Regelmatig krijgen de vogels wilgentakken, vogelmuur, munt, oregano en naargelang het seizoen veel onkruidzaden die ik zelf ga plukken.
Grit staat altijd ter beschikking, wanneer ze met jongen liggen komt daar nog Trive & Glost bij.

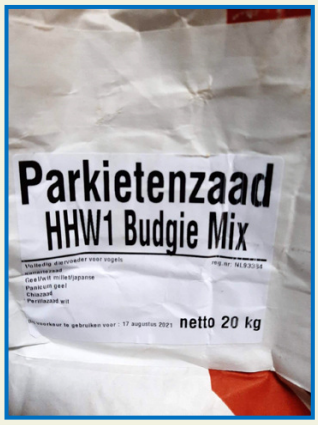
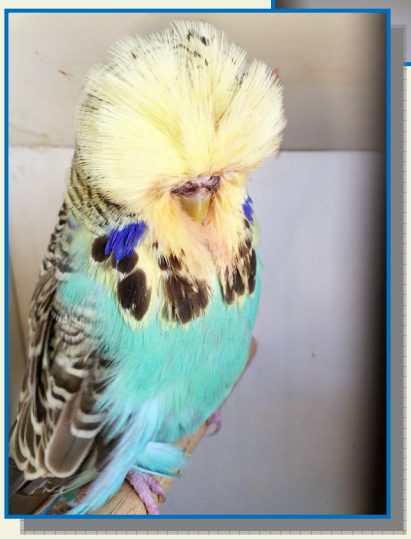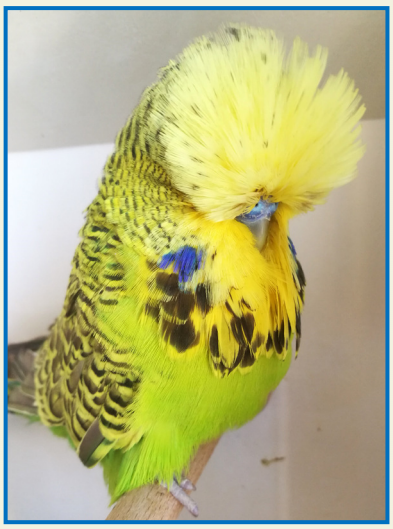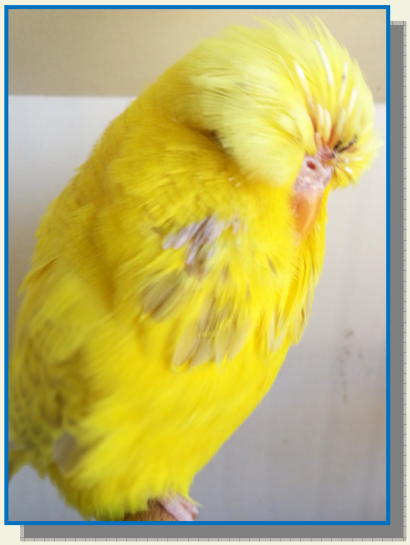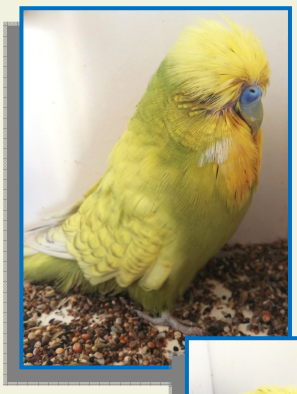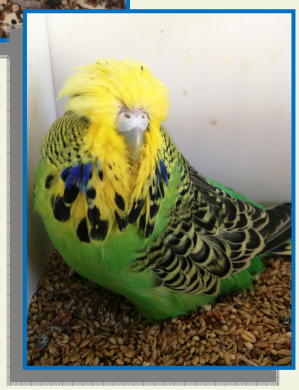
Bij het naar huis rijden na de koffie , was mij gedachte toch , waar een wil is , is een weg. Als je de foto's van de vogels bekijkt heeft hij toch al een mooie collectie vogels, hij doet er wel veel voor. Reist de halve wereld af om vogels te kijken en of te halen en heeft nogal wat contacten met de betere kwekers. Maar is dan ook niet te beroerd om zijn beter vogels terug te schenken aan de liefhebbers die hem verder geholpen hebben. Een succesverhaal.